

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 159

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

OD NEMILE DO JELINE

Ubrzano kroz Vranduk

Graditelji tunela Vranduk do sada probijali 10 do 12 metara dnevno, a od danas odlučili da napreduju po 17 metara svakog dana

NEMILA, 7. SEPTEMBRA — Od Nemile do Jelina na dionici trase drugog kolosijeka u dužini od sedam kilometara radovi ulaze u završnu fazu. Do sada je postavljeno oko dva kilometra tračnica od Stanice Jelina prema tunelu Vranduk. U toku su radovi oko priprema preostalog dijela trase do izlaza iz tunela u dužini od jednog kilometra. Živio je isto tako i s duge strane tunela Od Stanice Nemila do Vranduka.

Najteže i najveće gradilište na ovoj dionici pruge je tunel Vranduk. Do danas je probijeno 1.424 metra. Očekuje se, a to su nas uvjerali i radnici ZGP Sarajevo — OOUR »Gradnja« iz Zenice da će tunel biti probijen do 15. septembra, kada će početi radovi na postavljanju tunelske obloge. Tada će, zajedno sa radnicima,

POZIV NA RUČAK

Brigadiri iz Naselja Nemila pozivaju su goste na ručak, jednu kompletnu smjenu radnika ZGP Sarajevo koja radi na probijanju tunela Vranduk. Na ovom ručku brigadiri će razmijeniti iskustva sa graditeljima tunela, jer je upravo prije dva dana formirana Udarna brigada koja već radi na probijanju tunela Bistričak.

raditi i brigadiri iz Naselja Nemila. Na tunelu Vranduk danonoćno radi 260 radnika OOUR-a »Gradnja« iz Zenice. Do sada su dnevno probijali 10 do 12 metara, ali je juče pala odluka da se dnevno probija i po 17 metara. Inače Vranduk je napadnut s obje strane, a o kakvom se poduhvatu radi najbolje govori njegova dužina, a duži je za 33 metra od svih ostalih sedam koliko se gradi na trasi drugog kolosijeka. Naime, tunel Trbuk, dug je 150 metara, Orline 290 (dvokolosječni), sve četiri Sikole, 946 metara i Bistričak 152 metra. Ukupno 1.538 metara.

Graditelji ove dionice i brigadiri iz Naselja Nemila, njih oko 500, su jednoglasni u ocjeni da će ovaj dio pruge biti završen najkasnije do kraja ovog mjeseca. Naravno, izuzev obloge u tunelu Vranduk, jer upravo danas brigadiri iz Naselja Nemila, pored istovara tucanika, rade i na premiještanju kontaktne mreže u Stanici Nemila. Brigadiri su zaposjeli cijelu stanicu, jer ovaj dio posla treba što prije završiti kako bi mogli početi radovi na polaganju kolosijeka od Nemile do Vranduka. Dužina ove dionice je oko dva kilometra.

M. ĐULAN

KRAMP ZA KOPANJE PO KIŠI

Karikatura Bobana HRVAČA

ОБИЛАЗЕЊИ
РАДИЛИШТЕ

**Звуци
ненаписане
пјесме**

Сваким даном мо-
рамо постављати
све више шина,
само да стигну
нови прагови на ко-
посао не би чекао

ЖЕПЧЕ, 7. СЕПТЕМБРА — У
никад написану мелодију и овог
јутра сливају се звуци пијука, кра-
мпи, лопата, бригадирске пјесме и
гргољ вијугаве Босне. Жепачко на
сеље подобро је опустјело јутрос
када је осам бригада прве смјене
кренуло ка недовршеним метрима
трасе, што се змијолико и изазов-
но протегла подно Орловика, Ма-
хњаче и Јелеча. На ископу канала
за прилазни пут Љубна рогатичка
бригада »Рагиб Џиндо«. Друг до
друга, бригадир до бригадира...
Миладин Церовић, Сулејман Де-
даић, Душан Бановић, Мијат Бу-
ковић, Фуад Меших. Копају два
канала дубока по пола метра. Са
њима и Вељка Пушоња.

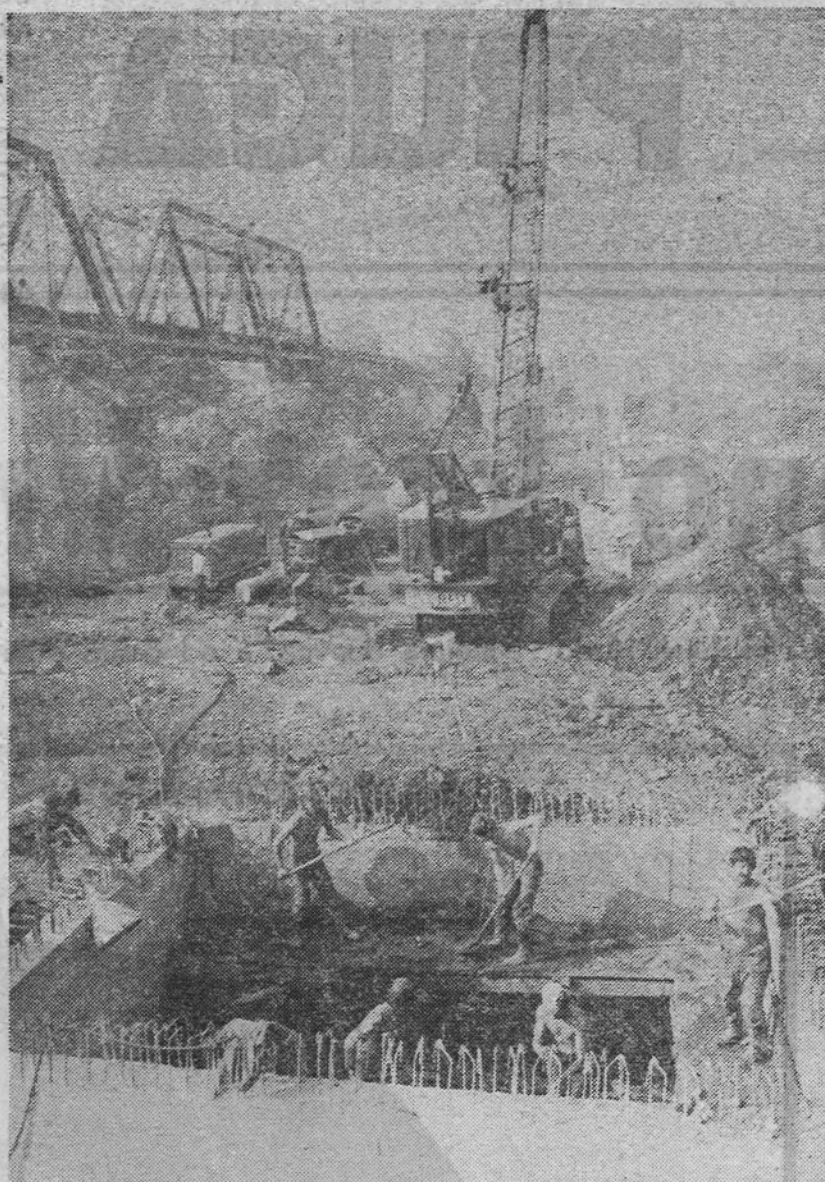
— Зар вас нису поштедјели, на-
порно је?

— Није. Била бих понижена ка-
да би бригадири овдје показивали
своје кавалерство. Јер, могу ја, на
викла сам — каже Вељка.

До Рогатичана, пола километра
даље према Немилој »Пет мла-
дих« и покоји старији преносе теш-
ке шине, прагове. Монтирају, завр-
шна фаза тог дијела трасе. Сло-
бо Дачић, Марко Васић, Маријан
Микећ, Мухамед Маврић, Миле Ху-
саковић, Анто Гламатовић... сви
као од бријеге одваљени.

— Јуче смо поставили седам сто-
тина метара шина, данас бисмо мо-
рали још више. Само да брзо до-
ђу нови прагови, да не прекинемо
посао. Уз пјесму ништа није теш-
ко — веле ова шесторица младих.

Свака им част — кажу Слобо-
дан и Симеун Василић и Живојин
Стачевић, радници ЖТП-а. — Као
да су годинама овдје, тако се на-
викли и прионули на посао.

Мостови су једна од најважнијих мета до краја Анције

— Одлично напредујемо — ра-
портира командант сарајевске бри-
гаде Звонимир Низих — само овим
бригадирима тешко »наприправља-
ти« посла.

Хладно је, сад ће и киша, али
теку пстоци зноја.

— Знала сам да ће то бити на-
порно, па сам се сама пријавила
за водоношу — каже Ана Трифу-
новић. — По пет ових чаша попи-
је се у »цугу«.

Мост Желећа. Вертикални сту-
бови већ увелико у луку премош-
ћују плаховиту Босну. Радници
ГИК »Козаре« из Бањалуке данас
граде вертикалне греде.

— У заостатку смо због лошег
времена одраније и недостатка це-
мента Сустижемо рокове, морамо
завршити на вријеме ову грдосију
од 156 метара — обећава Фахил
Османагић, грађевински пословођа.

И док се поново враћамо у На-
сеље Жепче, дубоко одзвањају ми-
сли надзорника послова на овом
дијелу трасе Драгише Атанацкови-
ћа:

— Изградити пругу дугу 87 ки-
лометара за само осам мјесеци, за
мене је феномен. То може само
југословенска омладина и југосло-
венски радници.

Н. ЖУЈО

НЕВРИЈЕМЕ ПРИЈЕТИ

**Киша
мрси
планове**

Чете распоређене дуж тра-
се од Добоја до Маглаја
користиле сваки тренутак
да обаве преузете обавезе
♦ Дар бригадира граду —
домаћину

ДОБОЈ, 7. СЕПТЕМБРА — Данас
бригадири нису могли на Сиколу.
На мјесту гдје су јуче Кладанци
испунили норму са 146,15 одсто ки-
ша која од синоћ пада направила је
каљужу до које се веома тешко до-
лази уским клизавим путељком.

Бригаде, међутим, и поред невре-
мена нису остале у Насељу. Чете
распоређене дуж трасе од Добоја до
Маглаја користиле су сваки трену-
так да и по киши обаве све преузе-
те задатке. Тако је и данас несма-
њеном жестином истоваран шљунак
и туцаник, бетонирани су пропусти
и подвожњаци.

Предаха нема, иако киша пријети
да помрси планове. Потраје ли дуж-
е, тегобе ће бити веће. Међутим,
падала киша или гријало сунце —
обећавају бригадири — пруга мора
бити готова прије рока.

Уз изградњу другог колосијека и
све друштвено-забавне активности
у насељу, бригаде у слободним час-
совима граду-домаћину добровољ-
ним радом остављају богат дар. На
стадиону Луке пет бригадира из
сваке бригаде почело је у недјељу
градњу атлетске стазе. И данас су
у пријеподневним сатима изашли на
радилиште, али их је киша омела
да заврше све предвиђено. До кра-
ја смјене, међутим, сва дата обећа-
ња биће испуњена.

Бригаде се захуктавају. Остваре-
не норме убједљиво говоре да за
бригадире непремостивих препрека
нема. Јучерашњи дан завршен је с
веома добрим резултатима: ОРБ
»Алме Вивода« — 162,62 одсто, »Јо-
зо Шћурла« — 155,35, »Јужнобанат-
ски партизански одред« — 190, »Ми-
ладин Драгић« — 217,88 и »Павле
Ђевер« 294,81 одсто.

Бригади »Десети октобар« из Лив-
на учинак још није обрачунат, јер
је због закашњења воза с туцани-
ком била спријечена да предвиђени
задатак обави са успјехом.

Н. ТОМИЋ

ЈУНАЦИ СА ТРАСЕ

Јачи смо од бетона

Сабахудин Пехливановић: Покисли смо али нисмо ста-
ли ♦ Имали смо само петнаестак минута за поноћну
ужину ♦ Морам оправдати повјерење које су ми друго-
ви указали

ДОБОЈ, 7. СЕПТЕМБРА — Тмурни облаци замаглише брда око До-
боја, а досадна киша натопи земљу и не да на трасу да дођеш. На тра-
су се, ипак, иде...

Иду бригадири. Пјесмом се опиру невремену.

Јутрос се дуго није знало да ли је освануо нови дан. Сунцу ни
трага, сивило над главом. Тек, заори се пјесма. Громка и топла. Спе-
цијална бригада из треће смјене враћа се са задатка. Осамнаест неу-
морних делија, осамнаест бригадира који у свако предвечерје, док се
њихови другови на починак спремају, узимају алатке и крећу на
Орлине.

Умјесто слатких снова бетон се пребацује. Седам сати без предаха.

— Ноћас је било тешко, прича Сабахудин Пехливановић из мрко-
њишке бригаде »Павле Џевер«. Киша прохладна, јесења. Ставиш капу
на главу, вода оде низ леђа; бацаш капу, покисну главу. Обујеш чизме,
све се у њих слије, ни корак да мрднеш. Ако... Покисли смо, али нисмо
стали. Само петнаестак минута за поноћну ужину, онако... Гледамо је-
дан у другог, једва се назиремо, киша пада, ноћ тмурна, залогаци слатки,
а тунел као привиђење. Е, пашћеш, рекох, пашћеш, макар без руку
остао.

Сабахудин Пехливановић је заједно са још 17 другова из свих бри-
гада добровољац у Специјалној, бригади која ће до краја мјесеца радити
у трећој, ноћној смјени. Ноћ ће му бити дан, а дан није за ноћ. Ипак...

— Издржаћемо. Јачи смо од бетона, јачи смо од Орлине.

Сабахудин је први пут на ОРА. Има 25 година, токар је у Творници
вијака у Мркоњић-Граду. Једна од најбољих у Бригади »Павле Џевер«.

— Дошао сам да будем ударник, да све што знам зградим у ову
пругу. Без значке се не враћам у Мркоњић-Град. Само тако могу да
оправдам повјерење које су ми другови указали. Радићу до краја у
ноћној, али ако буде требало, ето мене и у првој. Моја је жеља да
ступим у чланство Савеза комуниста, другови то знају, а о томе смо већ
разговарали. Обећавам, биће Сабахудин и комуниста и ударник.

Сабахудин Пехливановић из треће смјене, један од осамнаест јунака
са гранитне Орлине.

Б. Т.

PRANJE ALATA

Kada se vrate s trase, brigadisti prvo operu alat. Zemlja se nahvata na lopate i krampove, a sutra treba ponovo na posao. Prava je sreća što kroz Naselje ORB u Nemiljoj protiče Nemilska rijeka, bistri planinski potok, koji je tokom svih pet proteklih smjena bio »zborna mjesto« na kon povratka sa rada. Brigadisti šeste smjene samo su nastavili da koriste iskustva svojih prethodnika.

(N. T.)

ZAPIS SA GRADILIŠTA VRATOLOM

Ramizovi prijatelji

ČUPALI I ŠINE

Prije tri dana započelo je demonstiranje kolosijeka u Željezničkoj stanici Dolina u blizini Zavidovića. Taj nimalo lak i jednostavan posao započeli su brigadisti »13. proleterske Rade Končar« iz Zagrebačke armijske oblasti. Kako nisu imali dovoljno ključeva za odvijanje šrafova sa šina, a žurilo im se, snažni brigadiri — vojnici izmiještali su kompletne šine sa pragovima. Tek nakon toga jedna ekipa ih je odvajala. Sada u Naselju kruži priča da su vojnici prekinuli šinu. Taj podvig se našao i na njihovim zidnim novinama na kojima su nacrtane dvije šine: Stara koja se obraća novoj: »Šta ćeš, na mladima svijet ostaje«. Tako će i biti. Umjesto starih u ovoj stanici biće ugrađene nove.

I. K.

ČAČANSKIH TRISTA Odsto

ZEPČE, 7. SEPTEMBRA — Brigadiri šeste smjene Naselja Zepče se zahuktali, pa već na startu postižu izvanredne rezultate. Brigada »Filip Filipović« iz Čačka imala je juče, na primjer, ostvareni učinak od 300 odsto, ali i ostali nisu mnogo zaostajali. »Bratska mesta« iz Hraštika imala su 250, »Konjuh« iz Zivinica 237, »Svetozar Marković Toza« 239 odsto.

N. Z.

DOBOVOLJCI ZA POPODNE

ZAVIDOVIĆI, 7. SEPTEMBRA — Iako nije bilo predviđeno da danas poslije podne radi druga brigadirski smjena, ipak su se brigadiri našli na trasi. Brigada dobrovoljaca sastavljena od nekoliko brigada iz zavidovičkog naselja pomagala je danas popodne građevinskim radnim organizacijama koje izvode radove na drugom kolosijeku od Maglaja do Zavidovića. Teže je bilo od velikog broja dobrovoljaca izabrati potreban broj nego što je njima, dobrovoljcima bilo raditi današnje popodne.

I. K.

PRUGA ŠAMAC — SARAJEVO — Radilište Vratolom, septembra — Ramiz Čatović je prije 13 godina krenuo iz svog Zaborka kod Čajniča da potraži posao. Našao ga je u Građevinskom preduzeću »Bosnaputevi«. I kako tada, tako i danas, on svoj hljeb zarađuje u ovom kolektivu. Na ovu akciju došao je prije 6 mjeseci. I od 1. aprila, kad su stigli prvi brigadiri, ne prestaje Ramizovo druženje sa njima. Ono dnevno traje i po 15 sati. Zajedno rade i prugu grade. Ramiz Čatović, to čini sa auto-bagerom koji ima oznaku 606. Ta glomazna, ali savremena mašina obavlja nekoliko poslova. Kopa kanal, istovara beton, utovara zemlju... A kad smo razgovarali sa Ramizom, on je bagerom nasipao beton i kopao zemlju.

— Sa brigadirima — sam od prvog dana. Odlično se slažemo. Oni su u stanju sve uraditi. Vidite ovo mjesto gdje sada radimo — priča Ramiz i pokazuje rukom — zove se Vratolom. Prije nego je počela Akcija na ovom mjestu Bosna je tekla uz samu prugu. Sada je ona daleko od nje više od 30 metara. Na ovom mjestu kud je tekla Bosna proći će šine i put. Šta mislite da bismo mi to sa mašinama za ovako kratko vrijeme mogli uraditi? Ni govora. Zahvaljujući ovim mladima i djevojkama — brigadirima ovoliko smo uradili i doprinijeli da pruga ne kasni zbog ove teške dijonice.

— Samo pogledajte — opet bagerista pokazuje rukom na brigadiru koji ugrađuju beton što im on dovlači, u potporni zid koji dijeli Bosnu od drugog kolosijeka — gotovo da im ne mogu doturiti betona koliko ga oni mogu ugraditi.

Iste riječi izgovaraju i vozač kamiona Nedeljko Vukašinović i pomoćnik bageriste Milan Obradović. I njih dvojica rade u »Bosnaputevima«, jedinom od brojnih preduzeća koja izvode radove na drugom kolosijeku.

Taj zajednički, vrlo uspješan, posao izvođača radova i brigadista donio je i brojna poznanstva i prijateljstva. Oni će napraviti prugu i ona će ostati kao trajno sjećanje na dane 1978. godine. Ostaće sa njom i ova drugarstva, pisma i zajedničke uspomene. A sve to drugi kolosijek čini još ljepšim i bogatijim.

I. K.

PREDAVANJA ZA 170 SLUŠALACA

ZEPČE, 7. SEPTEMBRA — U Naselju Zepče danas je održano i prvo predavanje u okviru Omladinske po-

litičke škole, za koju se iz svih deset brigada prijavilo 170 slušalaca. Današnja tema nosila je naziv »Zadaci subjektivnih snaga društva u daljoj izgradnji našeg političkog sistema«, a predavač je bio Petar Muzejka, predavač pri RU u Zavidovićima.

N. Z.

I dežurstvo je akcija

ZEPČE, 7. SEPTEMBRA — Njihovi drugovi jutros su na trasi. A njih troje iz Brigade »Bratska mesta« iz Hraštika na redovnom dnevnom dežurstvu. Radana Samardžić, Magda Borišek i Mirko Funkeš se zovu.

— Nije teško. Obavljamo redovne poslove dežurstva.

— Ljepše je na trasi? — Možda, a i svejedno je. Samo neka se radi — kažu uglas.

Zadovoljni ste rezultatima?

— Za početak je dobro, ali možemo i moramo još bolje. Dogovorili smo se.

U Štabu hvale Hraštika: Nikad ovako dežurstvo. Zato su sigurno zaslužni i Radana i Magda i Mirko.

N. Z.

VEĆE POEZIJE I MUZIKE U NASELJU DOBOJ

Hajde da se družimo

DOBOJ, 7. SEPTEMBRA — Gosti brigadira u Naselju Doboju sinoć su

bili pjesnici Husein Dervišević i Miroslav Petrović i virtuoz na klasičnoj gitari Milorad Romić. Zajedno sa svojim domaćinom Nedžadom Čamdžićem izveli su jednodnevni muzičko-poetski recital pod naslovom »Hajde da se družimo«.

Istovremeno, u drugoj dvorani rok-grupa »Tok života« iz Doboja darovala je brigadirima koncert, vrlo pozdravljen.

B. T.

Obilježili dan komune

ZEPČE, 7. SEPTEMBRA — Jučerašnjem obilježavanju godišnjice prvog oslobođenja Rogatice pridružili su se i brigadiri i brigadirke ORB »Ragib Džindo«. Pored dobro ostvarenog učinka na trasi oni su u toku dana priredili i raznovrstan kulturno-zabavni program, a naveče su poslali grupu brigadira u treću smjenu. Od ostalih brigada u Naselju i svojih sugrađana iz Rogatice brigadiri ORB »Ragib Džindo« dobili su i brojne čestitke za praznik svoje komune.

N. Z.

POČELA OBUKA ZA BRIGADIRI - ZIDARE I TESARE PREDAVAČI

ZEPČE, 7. SEPTEMBRA — Kurs za zanimanje zidara koji je počeo sa radom u Naselju Zepče pohađa 80 brigadira dok se za kurs tesara prijavilo 70 kandidata.

Poslije obavljenih ljekarskih pregleda počela je i obuka 70 brigadira za polaganje vozačkih ispita.

ZEPČE, 7. SEPTEMBRA — Pored predavanja u Naselju praksa je i da se održavaju razgovori o najaktuelnijim političkim temama unutar brigada. Tako su danas brigadiri ORB »Svetozar Marković Toza« iz Novog Sada prije podne iskoristili na predavanju o temi: »Djelovanje SKJ u sistemu samoupravne socijalističke zajednice«. Predavač je bio brigadir Zoran Platiša.

N. Z.

На великој позорници младости и рада

Драж финиша

До другог колосијена још осамдесетак дана, исто толико времена за рад и доназивање и испуњење обећања датог другу Титу

На градилишту другог колосијена пруге од Добоја до Зенице битка за ударништва, норме, рекорде, кубине и километре не престаје. Напротив, овдје тек сада почиње велики финиш.

До завршетка оmlадинског рада и друговања на Анџији «Шамац-Сарајево 78» остало је мање од осамдесет дана. Исто толико за рад и доназивање, извршење обећања датог другу Титу: пруга ће бити завршена прије рока.

Било је то у априлу. Данас је септембар. До новембра и другог колосијена нема још много. А у долини Босне, највећем југословенском оmlадинском градилишту, пола колосијена је завршено. На почетку великог финиша, на траси, под заставама, сада гјева и ради шеста смјена. Жури младост да надонади пропуштено, да предухитри невријеме, нишу и снијег, да до краја смјене цјелокупну трасу припреми за полагање преосталих прагова и шина.

Нити један дан и сат више не смије бити изгубљен. Треба радити још више и још брже. Шеста смјена зато има велики и одговоран посао. За три хиљаде бригадира то је изазов, могућност да се доканоу и — успију. У томе и јесте драг ове смјене и почетка великог финиша.

Овај, као и свани други финиш, трани више снаге, рада и зноја. То бригадири знају и не боје се. Њихови први радни резултати назују да се у финиш кренуло одлучно, као што су то чинили и њихови претходници на овој великој позорници младости, рада и другарства.

Траса је све дужа, и пруга ће за њом.

За осамдесетак дана присуствоваћемо великом слављу. Финиш је добро почео. Обећање ће, нема оумње, бити испуњено.

Х. АРИФАГИЋ

ПИСМО ШЕСТОЈ СМЈЕНИ

Још један рапорт

»Ко иде?«
»Жарко!«
»Ко иде?«
»Жарко Вуковић Пуцар«, братска бригада Тузла-Калесија — Калесија-Тузла.

Пјесма, закрчене улице, козарачко коло, руковања и честитања, аплаузи, додјела признања и диплома, вечера у мотелу «Кошута».

Дочек какав се одавно не памти у Калесији.

Подједнако тужни и радосни, тужни због неминовног растанка, а радосни због заједничког успјеха и живота бригадирског, уморни од пјесе и довикивања, сањиви помало,

вратили су се и градитељи пруге из Тузле и Калесије, са свим признањима и похвалама, она «мала» бригада, послана да да колико може, да остане у лијепом и трајном сјећању једном жепчанском августу, да склопи пријатељства, приближи и Сенту и Марибор, и Пећ и Скопље, Лозницу и Сисак, Столац и Љубиње, и Сарајево, и Карловац, да се врати с нечим лепшим и већим од процената и оцјена.

Сузе на расстанку, загрљаји, пољупци... па дочек у Тузли...

Довољно да се запамти једно љето, једна велика пруга, да се не заборава они мостови и потпорни зи-

дови, оне шине и прагови, композиције шљунка и туцаника, оно насеље — град у граду, град младости; довољно да се дође опет, није важно гдје, али да се дође, да овај станак буде само привремен — до следеће године, ако се већ мора да не буде и последњи пут:

»Хеј, другови, је л' вам жао...«

Бригада наша из Тузле и Калесије није се у ствари разишла. Она је у мислима остала и у шестој смјени, она је увијек дежурна, кад домовини устреба да крене у нове побједе. Она је вјечито у строју.

Милорад ПЕЈИЋ

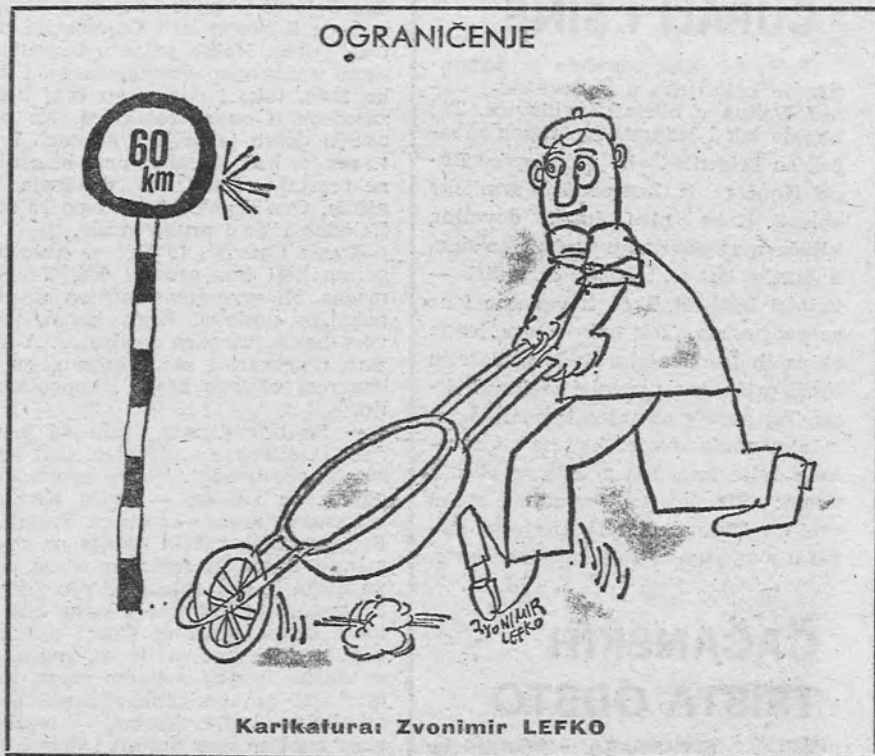
ПОНОВО О ПРЕВОЗУ БРИГАДИСТА

Возови мимо реда вожње

Како ускладити жеље младих градитеља да не чекају превоз од Насеља до радилишта и обратно и напоре жељезничара да се безбједност саобраћаја одржи, макар на уштрб уговореног реда вожње

ЗАВИДОВИЋИ, 7. СЕПТЕМБРА — Ни на једној оmlадинској радној акцији у Југославији па ни на прузи Шамац — Сарајево не одвија се све без проблема. И они већи као и мањи рјешавају се у ходу. Ипак, један одмах запада у бригадирско око никако да се дефинитивно ријеша. У питању је превоз бригадира од Насеља до радилишта и обратно.

Били смо свједоци једног таквог кашњења прије неки дан. Бригадисти прве смјене дочекали су своју замјену. Предали јој посао и алат. Сви су се окупали на њиховој станици, на којој улазе у воз. Почела је и пјесма. Њу су замијениле шале, па договор за поподне и вече и тако редом. Вријеме је пролазило али во за нема. Прође један сат, а воза нема, па нема. И гладан је стомак све чешће тјерао мисли на тај воз који их треба да врати у Жељезничку станицу Завидовићи. И кад прође нешто више од два сата (око 16 часова), а радило се до 13.30 сати), на

Карикатура: Zvonimir LEFKO

Тобџије

Треба се и нашалити, добронамјерно — бригадирски и другарски. После ударничког рада на траси опуштање у игри помаже да се заборави умор. Неријетко се млади градитељи забаве у «игру тобџија», воле то бригадири да виде и на љетној позорници.

покон се појави. Неста љутње и нервозе. Започе пјесма. Бригаде су стигле у Насеље гдје су ручале тек око 17 сати.

Исто се поновило и у другој смјени. Воз је каснио око два сата. Бригадисти који су били ближе Насељу са посла су се вратили пјешнице неколико километара. Остали су мора ли чекати воз.

Ни то није једина незгода бригадиста са возовима. Они који су на овој акцији више мјесеци рекоше нам да се зна десети да поједине возове бригадирски воз зауставе и по неколико километара далеко од радилишта. Због тога ту раздалјину бригадири морају препрјешачити.

За први проблем у Штабу Насеља нам рекоше да за кашњење возова има више разлога. И набројаше неке, густ саобраћај, квар на телекомандама...

И. КАЛКАН